HIERONYMUS
Österreich, 12. Jh.
Seite 162r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26112
Copyright: Admont, Benediktinerstift

sus ē supbientes absq; plaga aliqua accerrima perire. Hunc ergo
ee dm uirtutū se dicentē efficatia comtabatur. Hecophilus illustris
& craton philosophus dixerunt. Constat abiathar asiluestro supe
ratū. si ē sinceri hebreo dm semp supbientib: resistere. Sed ip
sa ratio euidenti documento subpeditat. iste si ds non eet & dm
se diceret. n potuisset ē ferre uta mortuis. si ipse prouinus mor
tis sententiā suscepisset. Sunc amoto abiathar. Ionas adēfluentū
accessit. Qui & dixit. Ordo disputationis nrē ababraha patre
nro sumit exordiū. Hic ita carus do extitit. ut etiā amicū
suū ds illū diceret. a generationē suā id circo in ea parte
corporis ēsecaret. qua genus nrm hoc naturalit sem uoca
ret. Deniq; ds eū diuideret gentes & fines earū iuxta nu
merū statueret angelorū. facta ē portio ipsi di generatio hec
nta iacob qui filius fuit filii abrahe. Memor: si ita ee
scriptū psens poterit negare filū: Sed filū dixe. Ita esse
negare n possumus. Cur hoc optuleris imediū ignoramus.
Ionas dixe. Qm si circūcisio ē que sēficat colentes dnm dm
nrm. Deniq; si quis exgentib? huic nro pplo sociari uolu
isset. n circū cisus eet. omino id fieri n posset. Sed filū
dixe. Recte hec diceres. si absq; circūcisione nullus
potuisset iustus r credi r scribi. Na abel tres. & primus do
placuisse & iustissimus extitisse legit. & enoch sexissimus
memorat. siquidē translatū illū emedio mortaliū dnu
no testimonio credimus. Hoc quoq; ita ds loquit dicens. Te in
uenī iustū i ista gente ante me. Sem & lafeth ipsi hoc assertio
& benedictio approbat iustissimos fuisse. Et melchisedech
sūmū sacerdotē di sacratissima scriptura testat. Ecce omes
absq; circūcisione do placuisse si neguueris ēuinceris. si
n negaueris. scias te in hac parte superatū. iudicesq; data
sententia roborabunt. Ionas dixe. Memor ee debes. quia
inicio assertionis meę hoc fuit ababrahā iniq. do homi
nē absq; circū